

กวีกลุ่มราชสำนัก Cavalier Poets

พวก Cavaliers เป็นพวกที่สนับสนุนราชวงศ์ Stuart ในด้านกวีนิพนธ์ Cavalier Poetry หมายถึงร้อยกรองที่แสดงออกซึ่งความรักและความรู้สึกซึ่งประพันธ์โดยพวกราชสำนักและมีลักษณะเด่นคือ ความกล้าหาญ การแสดงความรักต่อเพศหญิงและความจงรักภักดีต่อพระราชา พวกเขาจะนิยมชมชื่นในเหล้าองุ่น ผู้หญิงและเพลง แต่ในขณะที่เดียวกันก็พร้อมที่จะตายเพื่อพระราชา กวีกลุ่มนี้มี Carew, Suckling, Lovelace ซึ่งเป็นข้าราชการสำนักและ Herrick ซึ่งเป็นสามัญชน

ภาพพจน์ของพวกราชสำนักมีหลายด้านด้วยกัน พวกพิรเวตอันร้ายเกี้ยวการดำเนินชีวิตของพวกราชสำนักซึ่งสะท้อนให้เห็นจากการแต่งกายของพวกเขาซึ่งดูเป็นผู้หญิงและแสดงออกซึ่งอารมณ์ทางเพศ ดังตัวอย่างจากข้อเขียนต่อไปนี้.—

PICTURE OF AN ENGLISH ANTICK

with a list of his ridiculous Habits and apish Gestures

MAIDS? WHERE ARE YOUR HEARTS BECOME?

LOOK YOU WHAT HERE IS !

1. His hat in fashion like a close-stoolepan.
2. Set on the top of his noddle like a coxcombe.
3. Banded with a calves tail, and a bunch of riband.
4. A feather in his hat, hanging down like a Fox taile.
5. Lang haire, with ribands tied in it.
6. His face spotted.
7. His beard on the upper lip, compassing his mouth.
8. His chin thrust out, singing as he goes.
9. His band lapping over before.
10. Great band strings, with a ring tied.
11. A long wasted dubblet unbottomed half way.
12. Little skirts.
13. His sleeves unbuttoned.
14. In one hand a stick, playing with it, in the other his cloke hanging.
15. His breeches unhooked ready to drop off.

16. His shirt hanging out.
17. His codpeece open tied at the top with a great bunch of riband.
18. His bell about his hips.
19. His sword swapping betweene his legs like a Monkeys taile.
20. Many dozen points at knees.
21. Above the points of either side two bunches of riband of severall colours.
22. Boot hose tops, tied about the middle of the calfe as long as a paire of shirt.
23. The tops of his boots very large turned down as low as his spurs.
24. A great paire of Spurres, gingling like a Morrice dancer.
25. The feet of his boots 2 inches too long.
26. Two horns at each and of his foot, stradling as he goes.

แต่สำหรับพวกราชสำนักเองแล้ว พวกเขามองตัวเองตรงกันข้าม พวกเขาตราค่าเกียรติยศส่วนบุคคล ความจงรักภักดีเป็นส่วนตัวและการแสวงหาความเปลิดเปล็นส่วนบุคคลไว้สูง ซึ่งเป็นการรวมลักษณะจากอุดมการณ์ที่ยึดถือกันมาของลัทธิอัศวิน¹ (Chivalry) เข้าด้วยกันกับ Pagan Classicism² การประพฤติปฏิบัติตนของพวกเขาเป็นการกระทำของผู้ที่มีวัฒนธรรมและได้รับการศึกษาอบรมมาอย่างดี ความแหลมคมแห่งปัญญา การศึกษาชั้นมหาวิทยาลัย การชื่นชมกับศิลปะแขนงต่าง ๆ รวมทั้งดนตรี ความสามารถที่จะแต่งบทร้อยกรองทั้งงดงามและวิจิตรพิสดาร ความสามารถในการบังคับม้าเป็นคุณสมบัติของพวกเขา เครื่องแต่งกายของพวกเขาก็หรูหรา มีทั้งความโอ้อ่าและความสง่างาม พวกเขาเน้นภาพพจน์ของตัวเองในฐานะอัศวินผู้กล้าหาญควมม้าเข้าไปสู่การต่อสู้ สงครามนั้นเป็นเหมือนกับการผจญภัยส่วนบุคคลซึ่งเกือบจะเป็นความใคร่ พวกเขามีความรู้สึกผูกพันกับพระราชอาอย่างลึกซึ้ง พวกเขาารู้สึกว่าเขาจะต้องจงรักภักดีต่อพระราชอาและความผูกมัดนี้จะสิ้นสุดลงก็ด้วยความตายเท่านั้น ความจงรักภักดีต่อพระราชอาขึ้นอยู่กับมโนธรรม เพราะมันเป็นเรื่องของหลักการ เรื่องนี้เป็นสิ่งที่พวกพิวริตันไม่สามารถจะกระทำได้ พระราชอาอยู่ในฐานะดวงตะวันแห่งจักรวาลของพวกเขา แม้พวกเขาจะอยู่ในคุกหรือแม้อุดมการณ์อื่น ๆ ของพวกเขา เช่น ความรัก หรือ ศาสนาจะไม่สามารถบรรลุถึงเป้าหมายในทางปฏิบัติได้ พวกเขายังสามารถที่จะจงรักภักดีต่อพระราชอาตลอดไป

ลักษณะเด่นอีกอย่างหนึ่งของพวกราชสำนักคือ การที่พวกเขายึดถือคติ Carpe Diem หรือ Enjoy the present day คือ ให้ฉกฉวยโอกาสในปัจจุบันไว้และแสวงหาความหมายของ

---

1. อัศวินต้องมีความสามารถในการบังคับม้าและใช้อาวุธ จงรักภักดีต่อกษัตริย์ สุขภาพอ่อนนุ่ม คอยช่วยเหลือผู้หญิงและผู้อ่อนแอให้พ้นภัย

2. ความเชื่อแบบคลาสสิกของผู้ไม่ได้เป็นคริสเตียน

ชีวิตจากช่วงเวลาที่ปล่อยตัวให้กับการแสดงความรัก กวีนิพนธ์ หรือ การดื่มเหล้าองุ่น ดังจะเห็นตัวอย่างได้จากงานเขียนของกวีหลาย ๆ คน รวมทั้ง Herrick

ลักษณะกวีนิพนธ์ของกวีกลุ่มราชสำนักส่วนใหญ่จะสะท้อนให้เห็นถึงพื้นเพและการอบรมของพวกเขา ในทางด้านเนื้อหา มักจะเป็นเรื่องที่ไม่ค่อยมีสาระ เช่น การแต่งกายของผู้หญิง ดอกไม้ ฯลฯ ภาษาที่ใช้ก็ค่อนข้างวิจิตรบรรจง สละสลวย มีคำศัพท์จากภาษาต่างประเทศซึ่งแสดงให้เห็นระดับการศึกษาของผู้แต่ง น้ำเสียงหรืออารมณ์ที่แสดงออกก็ค่อนข้างจะร่าเริง ไม่เอาจริงจัง หรือ เป็นการเป็นงาน หัวข้อที่เราจะพบได้ในงานของกวีกลุ่มนี้ก็คือ Wine, Women, Song และ Loyalty to the King

กวีนิพนธ์ของกลุ่มราชสำนักนั้นมีส่วนผสมอันน่าประหลาดระหว่างความสง่างามและความโก้หรู กับความไร้เดียงสาและความหยาบโผนแบบเด็กนักเรียน แต่มันก็ไม่หยาบคายหรือเยาะหยัน กวีนิพนธ์ราชสำนักส่วนใหญ่เป็นไปในรูปแบบเดียวกัน โดยได้รับอิทธิพลจากต้นน้ำซึ่งเห็นได้ชัด กวีอีกผู้หนึ่งที่มีอิทธิพลต่อกวีกลุ่มราชสำนักมากที่สุดคือ เบ็น จอนสัน กวีกลุ่มนี้ชอบเรียกตัวเองว่า “ลูกชาย” ของเบ็น และตั้งตัวเป็น “เผ่าของเบ็น” ในงานของพวกเขา มักจะเอางานของเบ็น จอนสันมาเน้นทางด้านคุณค่าทางศีลธรรม อิทธิพลของจอนสันคือ การสร้างศิลปะอย่างระมัดระวัง พยายามให้มีน้ำเสียงเป็นสุภาพบุรุษที่สุดในบทกวี ราชสำนักของพระเจ้าชาร์ลส์ที่ 1 นั้น มีความสนใจในด้านสุนทรีย โดยเฉพาะทางด้านศิลปะที่มองเห็นได้ด้วยตา กวีนิพนธ์ราชสำนักเป็นไปในรูปของเพลงและ Lyrics ซึ่งแตกต่างจากสมัยพระนางอลิซาเบ็ธตรงที่บทกวีเหล่านี้มักมีความเป็นตัวของตัวเองไม่ต้องผูกพันอยู่กับดนตรี การใช้ภาษาก็เป็นไปตามแบบคำพูดที่ได้รับการขัดเกลาแล้ว ภาพพจน์เร้าอารมณ์น้อยลงแต่ประเทืองปัญญามากขึ้น กวีนิพนธ์บางบทเป็นเรื่องเกี่ยวกับบ้านใหญ่ ๆ และละแวกบ้านในชนบท กวีที่สนใจวัฒนธรรมท้องถิ่นมากที่สุดคือ Robert Herrick

Richard Lovelace (1618-1656)

ชีวิต

เลิฟเลซ เกิดเมื่อปี ค.ศ. 1618 เป็นชาวเคนท์ ได้รับการศึกษาที่ออกซฟอร์ด จนได้ปริญญา M.A. เมื่อปี 1636 เขาได้รับการอบรมตามแบบฉบับข้าราชการสำนักที่สมบูรณแบบ และใช้เวลาส่วนหนึ่งอยู่ในวังในระยะเวลาที่อำนาจของกษัตริย์กำลังเสื่อมลงในปี 1642 เขาเสนอคำร้องต่อสภาเพื่อผลประโยชน์ของชาวเคนท์ จึงถูกจำคุกอยู่พักหนึ่ง จากปี 1643-1646 เขาอยู่ต่างประเทศเป็นส่วนมาก ในปี 1648 เขาก็ถูกจองจำอีกเป็นเวลา 8 เดือน เขาเสียชีวิตลงประมาณปี 1656 หรือ 57

งาน

งานเขียนชิ้นสำคัญของเขาเขียนเมื่อประมาณปี 1649 คือชุด **Lucasta** เลิฟเลซก็เหมือนกับนักประพันธ์สมัครเล่นคนอื่น ๆ ในสมัยของเขาคือมีความรู้สึกในเรื่องของศิลปะมาก เขาทดลองเขียนร้อยกรองแบบต่าง ๆ รวมทั้งการเลียนแบบ **Marini** และบทกวีเกี่ยวกับสัตว์ต่าง ๆ สำหรับ **Lucasta** นั้น มีตัวตนจริงหรือไม่ก็ไม่เป็นที่แน่นอน **To Althea, from Prison** ก็อาจจะไม่ใช่ประสบการณ์ของเขาเองแต่เป็นเพียงการนำเอาหัวข้อที่มีผู้เขียนเอาไว้แล้วมาเขียนใหม่ แต่มันก็เป็นตัวแทนความคิดของเลิฟเลซได้เป็นอย่างดี บทกวีที่ยิ่งใหญ่ของเขาล้วนแต่แสดงอุดมการณ์คือ ความจงรักภักดีและศรัทธาที่มีต่อพระเจ้า พระราชา และเกียรติยศ มันสะท้อนให้เห็นถึงประวัติศาสตร์ในระหว่างปี 1640-1660 **The Grashopper** นั้น แสดงให้เห็นถึงมิตรภาพและความซาบซึ้งในธรรมชาติ ในบทกวีเหล่านี้เราจะเห็นรูปปัญหาอันเจ็บแสบและกระจ่างชัด มีการวางแผนอย่างชาญฉลาดและกระชับ มีการควบคุมถ้อยคำและจังหวะแบบคลาสสิกและเป็นอภิปรายในแง่ที่สามารถจะเขียนอย่างยืดหยุ่นได้เกี่ยวกับภาพพจน์ หรือข้อความที่ขัดแย้งกันเพียงอย่างเดียว

To Lucasta, Going to the Warres : โคลงในชุด Lucasta ของเลิฟเลซบพนี้กล่าวถึงการจากกันระหว่างคู่รัก ลองพิจารณาดูเหตุผลที่กวีให้สำหรับการจาก Lucasta ไปว่าเป็นเหตุผลที่สมควรหรือไม่ และเป็นสิ่งที่ตรงกับลักษณะของพวกราชสำนักอย่างไร ?

stanza ที่ 1 ดูคำว่า Nunnerie (Convent) ว่าความหมายสอดคล้องกับคำว่า chaste (บริสุทธิ์ในแง่ของความรักนวลสงวนตัว) อย่างไร ?

stanza ที่ 2 ใคร คือ Mistresse หรือสาวรักคนใหม่ของเขา ? สังเกตการใช้ alliteration ในบรรทัดที่ 2 คำว่า Sword, Horse และ Shield นั้นเป็นส่วนประกอบที่สำคัญของบุคคลประเภทใด ?

stanza ที่ 3 Inconstancy ในที่นี้หมายความว่าอย่างไร ทำไมกวีจึงกล่าวว่า Lucasta จะต้องชื่นชมกับ inconstancy ของเขาด้วย ?

RICHARD LOVELACE

To Lucasta, Going to the Warres

Tell me not (Sweet) I am unkinde,
That from the Nunnerie
Of thy chaste breast, and quiet minde,
To Warre and Armes I flie.

True; a new Mistresse now I chase,
The first Foe in the Field;
And with a stronger Faith imbrace
A Sword, a Horse, a Shield.

Yet this Inconstancy is such,
As you too shall adore;
I could not love thee (Deare) so much,
Lov'd I not Honour more.

To Lucasta, Going beyond the Seas : Lucasta ในบทกวีนี้จะมีตัวตนหรือไม่ก็ตาม กวีก็แสดงความรู้สึกของเขาในการที่จะต้องพลัดพรากจากเธอ ใน stanza แรกเขากล่าวว่าถ้าการ เขาจากไปหมายถึงว่าทั้งสองจะต้องอยู่โดดเดี่ยวแล้วเขาก็คงไม่อยากจากเธอไป

stanza ที่ 2 บอกว่าเขาจะไม่ถอนใจหรือร้องไห้แสดงความเศร้าโศก เพราะว่าเขาไม่ เสียใจเลย เขายังมีความสุขเหมือนเดิมถึงจะต้องจากเธอไป

stanza ที่ 3 แม้ว่าจะมีพื้นน้ำและแผ่นดินกั้นกลางระหว่างเขาทั้งสอง ความเชื่อมั่น ความซื่อสัตย์ที่เขามีต่อกันจะทำให้เขาเหมือนวิญญูณที่อยู่เหนือเวลาและระยะทาง เหมือนกับ เทวดาซึ่งไม่ต้องอาศัยร่างกายในอันที่จะพบปะสมาคมกัน

stanza ที่ 4 ดังนั้นการที่เราจะต้องจากกันครั้งนี้ก็เหมือนเป็นการชักซ้อมสิ่งที่จะเกิดขึ้น หลังจากที่เราตายแล้ว เราจะจากกันแต่กาย แต่วิญญูณของเราจะยังคงอยู่ร่วมกันตลอดไปใน สวรรค์

To Lucasta, Going beyond the Seas

If to be absent were to be
    Away from thee;
    Or that when I am gone,
    You or I were alone;
Then my Lucasta might I crave
Pity from blushing winde, or swallowing wave.
But I'de not sigh one blast or gale
    To swell my saile,
    Or pay a teare to swage
    The foaming blew-Gods rage;
For whether he will let me passe
Or no, I'm still as happy as I was.
Though Seas and Land betwixt us both,
    Our Faith and Troth,
    Like separated soules,
    All time and space controules:
Above the highest sphere wee meet
Unseene, unknowne; and greet as Angels greet.
So then we doe anticipate
    Our after-fate,
    And are alive in the skies,¹
    If thus our lips and eves
Can speake like spirits unconfin'd
In Heav'n, their earthy bodies left behind.

— ● — ● — ● —

---

¹, should be: i' th' skies

To Lucasta : Her Reserved Looks : โคลงบทนี้แสดงให้เห็นอิทธิพลของศตวรรษ
ที่ 16 ซึ่งก็วิ้มก็จะให้ความสำคัญกับคนรักของเขาว่ามีอิทธิพลเหนือด้วยเหตุทุกอย่าง ชีวิตของ
เขาขึ้นอยู่กับอารมณ์และการแสดงออกของเธอ เธอเป็นผู้กุมโชคชะตาของเขา เธอเป็นทั้ง
เทพริดาและปีศาจในเวลาเดียวกัน

To Lucasta: Her Reserved Looks

Lucasta frown and let me die;
    But smile, and see I live;
The sad indifference of your Eye
    Both kills, and doth relieve.
You hide our fate within its screen,
    we feel our judgment ere we hear:
So in one Picture I have seen
    An Angel here, the Devil there.

To Lucasta the Rose: โคลงบทนี้มีการอ้างอิง mythology พอสสมควร stanza ที่ 1 คำว่า sky-like Flower คือดวงอาทิตย์ซึ่งกวีขอให้ริบมาส่องแสงที่ห้องนอนของลูคัสตา

stanza ที่ 2 แสงอาทิตย์แรกขึ้นเหมือนกับสีแก้มของฟลอราซึ่งเป็นเทพีแห่งบุปผาชาติของโรมัน เมื่อดวงอาทิตย์ขึ้น ออโรรา หรือเทพีแห่งรุ่งอรุณก็ต้องหนีไปอยู่ไม่ได้

stanza ที่ 3 ยังเป็นการเร่งให้ดวงอาทิตย์ส่องแสง

stanza ที่ 4 กล่าวว่าดวงอาทิตย์เป็นลูกของวินัสเทพีแห่งความงาม กับซิเลนัสหัวหน้าของพวก satyrs ซึ่งเป็นครึ่งคนครึ่งแพะ

stanza ที่ 4 กวีบอกว่าห้องหอของเธอเป็นสีชมพูไปหมดด้วยแสงอาทิตย์

stanza ที่ 5 กวีถามว่าดวงอาทิตย์หนีไปจากลูคัสตาทำไม หรือว่าอับอายที่รัศมีสีแก้มของเธอไม่ได้

To Lucasta The Rose

Sweet serene skye-like Flower,
Haste to adorn her Bower:
From thy long cloudy bed,
Shoot forth thy damaske head.

New-startled blush of Flora!¹
The grieffe of pale Aurora,²
Who will contest no more;
Haste, haste, to strowe her floore.

Vermilion Ball that's given
From lip to lip in Heaven;
Loves Couches cover-led;
Haste, haste, to make her bed.

Deare Offpring of pleas'd Venus,
And Jollie, plumpe Silenus;³
Haste, haste, to decke the Haire
Of th' only, sweetly Faire.

See! Rosie is her Bower,
Her floore is all this Flower;
Her Bed a Rosie nest
By a Bed of Roses prest.

But early as she dresses,
Why fly you her bright Tresses?
Ah! I have found I feare;
Because her Cheekes are neere.

---

1. goddess of flowers

2. Dawn

3. leader of Satyrs, foster father of Bacchus, god of the vine

คำถาม

1. อธิบายทัศนคติของกรีกกลุ่มราชสำนักและวิจารณ์ด้วยว่ามันมีผลต่องานประพันธ์ของพวกเขาอย่างไร
2. ทัศนคติของกรีกราชสำนักสะท้อนให้เห็นใน *To Lucasta, Going to the Warres* อย่างไร
3. เปรียบเทียบ *To Lucasta, Going Beyond the Seas* กับ *Sweetest Love* ของดันน์
4. *To Lucasta: Her Reserved Looks* มีลักษณะของศตวรรษที่ 16 อย่างไร
5. อธิบายการใช้ mythology ใน *To Lucasta the Rose*